

Protokół z VI Posiedzenia Plenarnego Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu PAN w kadencji 2020-2023 w dniu 18 października 2022r

Szóste posiedzenie Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu PAN w kadencji 2020-2023 odbyło się w formie stacjonarnej w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie w dniu 18 października 2022 roku.

Wszystkich członków ogółem 40 + 10 (wybranych na wyborach uzupełniających)=50, obecnych - 24 osoby na podstawie listy obecności (w załączeniu kopia listy obecności).

Program VI Zebrania Plenarnego Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu PAN

1. Otwarcie obrad
2. Wykład plenarny
dr hab. Marta Wójcik, prof. uczelni, Katedra Przedklinicznych Nauk Weterynaryjnych, Zakład Patofizjologii, Wydział Medycyny Weterynaryjnej, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie „Modyfikacje układu monocytarno/makrofagowego w przebiegu procesów hepatokarcinogenezy u zwierząt i ludzi”.
3. Polish Journal of Veterinary Sciences – dyskusja o przyszłości
4. Nauki weterynaryjne w kontekście modyfikacji przyporządkowania dziedzin i dyscyplin oraz ewaluacji jednostek
5. Informacje dotyczące zorganizowanych konferencji
6. Inne zagadnienia i wolne wnioski

Posiedzeniu Komitetu przewodniczył prof. dr hab. Wojciech Niżański- przewodniczący Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu PAN (KNiBR PAN).

W pierwszej kolejności Przewodniczący powitał wszystkich uczestników zebrania, a następnie poinformował zebranych, że zgodnie z agendą jako pierwszy zostanie zaprezentowany przez Panią dr hab. Martę Wójcik prof. uczelni wykład plenarny zatytułowany „Modyfikacje układu monocytarno/makrofagowego w przebiegu procesów hepatokarcinogenezy u zwierząt i ludzi”. Jednocześnie dodał, że Pani Prelegent reprezentuje Katedrę Przedklinicznych Nauk Weterynaryjnych, Zakład Patofizjologii, Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Następnie Przewodniczący komitetu przedstawił sylwetkę naukową Prelegentki, podkreślając bogatą współpracę z ośrodkami naukowymi europejskimi we Włoszech, udział w wielu gremiach naukowych, w tym także przewodniczenie Lubelskiemu oddziałowi PTF. Konkludując, zwrócił się do Prelegentki z prośbą przedstawienie wykładu plenarnego.

Pani dr hab. Marta Wójcik w ramach prezentowanego wykładu, przedstawiła problematykę występowania nowotworów złośliwych ze szczególnym uwzględnieniem *hepatocellular carcinoma* (HCC) u psów w kontekście globalnego wyzwania zdrowotnego u ludzi i zwierząt.

Prelegentka podkreśliła współpracę z ośrodkami medycznymi w zakresie kompleksowej diagnostyki, konsultacji i badań naukowych w zakresie patomechanizmów w/w nowotworu.

W dalszej kolejności omówiła proces nowotworu w zakresie rozwoju złośliwych nowotworów wątroby prezentując przykłady badań własnych (zdjęcia makro i mikroskopowe preparatów histopatologicznych). W kolejnym etapie Prelegentka zaprezentowała zebranych aspekt rozwoju HCC z uwzględnieniem udziału komórek owalnych wątroby, współuczestniczących w procesie regeneracji tego narządu. Przedstawiła zastosowany w badaniach własnych szczurzy model indukowania HCC prezentując bogatą dokumentację w postaci rycin i fotografii, także z hodowli komórkowej (komórki owalne) omawiając ich charakterystykę morfologiczną i funkcjonalną. Następnie przedstawiła rezultaty z oceny aktywności proliferacyjnej komórek owalnych z supresją apoptozy. Zwróciła ponadto uwagę na udział COX-2 aktywowanego w makrofagach w indukowaniu procesów nowotworzenia zarówno w medycynie ludzkiej jak też weterynarii, co wykazała na podstawie badań własnych. W dalszej części zaprezentowała rezultaty uzyskane w tzw. treningu

immunologicznego monocytów (makrofagów), prezentując wyniki badań własnych na przykładzie fotografii mikroskopowych badanych makrofagów M1 z hodowli *in vitro*. Przedstawiając rezultaty uzyskane w hodowli wspólnej makrofagów „trenowanych immunologicznie” wraz z hepatocytami, dokonała także oceny wpływu makrofagów na ekspresję cykliny E. Uzyskane rezultaty zostały przedstawione w postaci wykresów oraz danych statystycznych z programu Statistica. Pani dr hab. Marta Wójcik prof. uczelni, w swojej wypowiedzi podkreśliła, że zastosowane działania nie przyczyniły się do osłabienia procesu nowotworzenia, a wręcz przeciwnie wskazywały na dalszy rozwój zaburzeń proliferacji hepatocytów. Konkludując swoją wypowiedź wskazała na konieczność kontynuowania badań dalszych na modelu zwierzęcym, w szczególności gatunków docelowych, co będzie kontynuowane w dalszych badaniach.

Pani dr hab. M. Wójcik uzyskane w badaniach rezultaty przedstawiła na przykładzie opublikowanych własnych prac eksperymentalnych.

(Pełne nagranie prezentacji wykładu dostępne jest na stronie KNWiBR PAN w zakładce „wykłady plenarne”).

Przewodniczący dziękując za przedstawienie wykładu Pani dr hab. Marcie Wójcik prof. Uczelni podkreślił wysoką wartość merytoryczną prowadzonych badań oraz formę prezentacji. Następnie dziękując za przedstawienie wykładu Przewodniczący komitetu prof. W. Niżański otworzył dyskusję i jako pierwszy zwrócił się z zapytaniem do Prelegentki „Czy można uznać, że nowotwory złośliwe wątroby są powiązane są z zaburzeniami metabolicznymi oraz jakie enzymy różnicują apoptozę i nekrotozę?”

W odpowiedzi na zadane pytanie Prelegentka potwierdziła możliwość powiązania zaburzeń metabolicznych z omawianymi nowotworami, natomiast w przypadku różnicowania apoptozy i nekrotozy wskazała na obecność odpowiednio kaspaz głównie 8 oraz kinazy RIPK-1 i RIPK-3.

Następnie głos w dyskusji zabrała Pani prof. dr hab. Anna Chełmońska-Soyta, która gratulując Prelegentce wykładu zwróciła się z zapytaniem czy makrofag stymulowany w środowisku guza nowotworowego indukuje wydzielanie charakterystycznych substancji, które mogły być ewentualnie wykorzystane jako potencjalne markery dla makrofagów. Następnie dodała, czy Prelegentka próbowała wykorzystywać np. supernatant lub inne substancje, które można byłoby wykorzystać w terapii ukierunkowanej?

W odpowiedzi na zadane pytania Pani dr hab. Marta Wójcik uzupełniła, że do chwili obecnej badania były prowadzone jedynie w warunkach *in vitro*, jednak w kolejnych etapach badań planuje oceniać m.in. poziom IL-12, ilość komórek dendrytycznych oraz NK. Zwróciła ponadto uwagę, że oba typy komórek są bardzo silnym źródłem IFN γ .

Prof. A. Chełmońska-Soyta zwróciła się z informacją do Prelegentki, że jeśli myśli Ona o tego typu doświadczeniach, to najlepiej byłoby się skontaktować z prof. J. Rosowską z Instytutu Immunologii. Uzupełniła również informację, że makrofagi nie są komórkami odporności nabytej, jakkolwiek cechują się pewną pamięcią immunologiczną.

Pani dr hab. M. Wójcik w odpowiedzi na informacje podane przez Panią prof. Chełmońską-Soytę dodała, że takie informacje znalazła w danych literaturowych. Zgodziła się również że jak na razie obecnie nie ma skutecznej terapii tego typu nowotworów i w leczeniu pozostaje tylko działanie chirurgiczne w sytuacji gdy są to guzy lite.

Następnie głos w dyskusji zabrał prof. dr hab. Wojciech Szweda, który dodał, że obserwowany w badaniach wzrost ekspresji cyklooksygenazy jest wspólny także dla innych nowotworów. Zwrócił się również z zapytaniem, czy cyklooksygenaza jest już uznana za marker nowotworowy.

W odpowiedzi na zadane pytanie Prelegentka wyjaśniła, że do chwili obecnej cyklooksygenaza nie jest jeszcze uznawana za marker nowotworowy.

Prof. W. Szweda dodał, że jeśli jest obserwowany wzrost ekspresji COX, to czy w przypadku obniżenia tej ekspresji, to niektóre leki np. NLPZ mogą to być wykorzystane jako element terapii lub osłabienia rozwoju procesu nowotworowego.

W odpowiedzi na zadane pytanie Pani dr hab. M. Wójcik wskazała, że pomimo wielu lat pracy związanej z tym obszarem nie udało się poznać jednoznacznych zależności pomiędzy zastosowaniem wspomnianych leków a dynamiką rozwoju nowotworu czy narażenia na jego występowanie.

Jakkolwiek są już doniesienia na przykładzie medycyny człowieka, w których prezentowane są informacje, że osoby które przyjmowały aspirynę były mniej narażone na występowanie guzów w wątrobie. Ponadto w przypadku nowotworów stosowana jest również terapia wykorzystująca NLPZ jako wspomagająca.

W tym miejscu głos w dyskusji zabrał dr hab. Michał Krzysiak, który dodał, że nowotwory, w tym rak wątroby, są również diagnozowane u zwierząt wolnożyjących np. żubra, co wskazuje na obecność tego problemu zdrowotnego i może stanowić odwołanie do świata zwierząt dzikich.

W odpowiedzi Prelegentka wskazała, że jest bardzo zainteresowana tym problemem, tym bardziej jeśli chodzi o etiologię w przypadku, gdy następował progres stłuszczenia wątroby, i dochodziło do rozwoju raka wątroby.

Dr hab. M. Krzysiak zasugerował, że pierwotną przyczyną rozwoju nowotworu złośliwego wątroby może być również inwazja motylicy.

Pani dr hab. M. Wójcik również zgodziła się z sugestią Pana dr hab. Krzysiaka, dodając, że może być to również czynnik predysponujący do innych niż rak wątroby nowotworów,

Następnie głos w dyskusji zabrał dr hab. Michał Załęcki prof. UWM w Olsztynie, który gratulując Prelegentce wykładu wyraził zainteresowanie dotyczące wykorzystania przez Prelegentkę w swoich badaniach betaglukanu pszenicznego. Wskazał, że tzw. trening makrofagów przy pomocy betaglukanu wydaje się bardzo ciekawy i zwrócił się zapytaniem, czy badano również inne betaglukany np. pochodzący z drożdży lub bakterii. Dodał, że z racji własnego doświadczenia nad wykorzystywaniem betaglukanów różnego pochodzenia udało się wykazać zróżnicowane mechanizmy obserwowane chociażby w procesie łączenia. Konkludując swoją wypowiedź zadał pytanie czy wiadomo coś o fakcie, iż betaglukany mogą inaczej oddziaływać na hepatocyty.

W odpowiedzi na zadane pytanie Pani dr hab. M. Wójcik dodała, że poza betaglukanem pszenicznym w swoich badaniach nie wykorzystywała innych betaglukanów, nie spotkała się również w dostępnym piśmiennictwie z tego typu informacjami. Wyraziła jednak zainteresowanie wykorzystania betaglukanów izolowanych z drożdży i bakterii w ramach przyszłej współpracy z Panem prof. Załęckim.

W dalszej kolejności głos w dyskusji zabrał prof. Maciej Murawski, który wskazał na celowość prowadzonych przez Prelegentkę badań w zakresie łączenia badań nad komórkami nowotworowymi z komórkami immunologicznymi. Wyraził również zaciekawienie wynikające z faktu, że w przypadku przedostania się komórek układu immunologicznego do guza następuje utrata ich właściwości i zamiana funkcji działających na korzyść rozwoju guza. Zwrócił się zapytaniem na bazie ostatnich publikacji dotyczących komórek grzybowych i bakterii, obecnych w każdym guzie nowotworowym, czy np. u kobiet z rakiem piersi, u których potwierdzono obecność komórek grzybiczych odpowiedzialnych np. za występowanie łupieżu grzybicze występowała zmniejszona odporność na terapię antynowotworową?

W odpowiedzi na zadane pytanie dr hab. Marta Wójcik wskazała, istotny udział np. mikrobioty jelitowej nie tylko na rozwój procesu nowotworowego ale także efektywność terapii. Dodała również, że izolując komórki wątrobowe we własnych badaniach również spotykała się z występowaniem bakterii lub grzybów bytujących w tych guzach nowotworowych. Z kolei odpowiadając na pierwsze zadane przez Prof. M. Murawskiego pytanie dotyczące zmiany specyfiki makrofagów wskazała, że jest to często podyktowane samą specyfiką guza, który produkuje liczne substancje zmieniające funkcjonowanie tych komórek uczestniczących w odpowiedzi immunologicznej.

Wobec braku dalszych głosów w dyskusji Przewodniczący KNWiBR PAN prof. W. Nizański zainicjował kolejny punkt obrad, którym była dyskusja na temat opracowania zmian w zakresie rozwoju i przemian czasopisma Polish Journal of Veterinary Sciences.

W pierwszej kolejności Przewodniczący komitetu zapoznał wszystkich zebranych z pismem z dnia 26.09.2022 sygnowanym przez Pana Profesora Mirosława Łakomego o rezygnacji z funkcji redaktora naczelnego czasopisma PJVS. Następnie przypomniał dyskusję na temat czasopisma, która odbyła się podczas poprzedniego posiedzenia plenarnego 20 czerwca 2022r. Dodał również, że wszyscy zebrani podkreślają, iż praca Prof. M. Łakomego jako redaktora naczelnego czasopisma jest bardzo dobrze oceniana i wszyscy są pełni szacunku oraz doceniają ogrom działań podejmowanych w celu

poprawy wskaźników naukowych PJVS. Następnie Przewodniczący komitetu przedstawił zebranym konkluzje z poprzedniego zebrania plenarnego, w tym także prezentowane przez prof. Jana Kotwicę konkluzje z posiedzenia poprzedniej kadencji Komitetu Nauk Weterynaryjnych z 2012r oraz z ostatniego zebrania KNWiBR PAN z 20 czerwca 2022r.

Konkluzje Prezydium Komitetu Nauk Weterynaryjnych z 2012 roku:

Prezydium Komitetu Nauk Weterynaryjnych z 2012 roku, podczas którego dokonywano oceny czasopisma PJVS.

Główne wskazania, w tym:

- dążenie do konsekwentnego poszerzania liczby członków edytorów o członków zagranicznych,
 - zwiększenie udziału recenzentów zagranicznych i zmniejszanie udziału recenzentów krajowych,
 - zapraszanie autorów o uznanym dorobku do publikacji przeglądowych,
 - wdrożenie elektronicznego systemu zarządzania manuskryptami.
- Podpisanie umowy z międzynarodowymi wydawnictwami jak Elsevier czy Springer.

Konkluzje z dyskusji KNWiBR PAN a dnia 20 czerwca 2022r.

- Przewodniczący komitetu prof. dr hab. Wojciech Niżański zaproponował spotkanie grupy roboczej składającej się z Prezydium komitetu z udziałem pana Prof. Kotwicy i przedstawicieli PJVS ws. przygotowania Uchwały Komitetu dotyczącej:

- propozycji zmian w funkcjonowaniu czasopisma, ze zmianą nazwy czasopisma włącznie,
- propozycji wprowadzenia kadencyjności w Editorial Board,
- realizacji zaleceń z dzisiejszego spotkania oraz sformułowanych w 2012 r. tj.:

dążenia do konsekwentnego poszerzania liczby członków edytorów o członków zagranicznych;
zwiększenia udziału recenzentów zagranicznych i zmniejszania udziału recenzentów krajowych;
zapraszania autorów o uznanym dorobku do publikacji przeglądowych;
wdrożenia nowoczesnego elektronicznego systemu zarządzania manuskryptami;
podpisanie umowy z międzynarodowymi wydawnictwami;
wprowadzenia kadencyjności zespołu Edytorów czasopisma, np. co 4 lata wymiana o 1/3 członków zespołu edytorskiego.

W trakcie dyskusji KNWiBR PAN 20 czerwca 2022 r. wyrażano również opinię, iż aktualny system on-line PJVS ma pewne mankamenty i jest nieporównywalny do funkcjonujących w komercyjnych wydawnictwach należących do dużych koncernów wydawniczych. Ponadto czasopisma odchodzą od podkreślania ich krajowego charakteru np. British Vet Journal, który zrezygnował z „British”, natomiast Bulletin Veterinary Institute in Puławy zmienił nazwę na JVR.

W dalszej części swojej wypowiedzi Przewodniczący komitetu, prof. W. Niżański zaprezentował **umowę o współpracy wydawniczej podpisanej między PAN a UWM w Olsztynie z 6.10 2006r**, która nadal obowiązuje, ponieważ została podpisana na czas nieokreślony (umowa w załączeniu) i zaproponował ponownie utworzenie grupy roboczej do opracowania perspektyw pracy i rozwoju PJVS.

W tym miejscu głos zabrał Prof. Romuald Zabielski, który potwierdził, że kadencja członków editorial board jest czteroletnia, przy czym maksymalnie mogą być dwie kadencje, a w szczególnych przypadkach, za zgodą prezesa może być trzecia. Dodał również, że popiera utworzenie takiej grupy i zainicjowanie spotkania, na które proponuje również zaprosić przedstawicieli władz UWM w Olsztynie. Powyższa propozycja została przyjęta z ogólną aprobatą zebranych.

Następnie głos w dyskusji zabrał prof. M. Ugorski, który dodał, że po przeanalizowaniu umowy w Jego opinii wymaga ona uaktualnienia. Na co zgodzili się zabierający poprzednio głos zarówno Przewodniczący komitetu prof. Niżański jak też prof. Zabielski.

Kontynuując dyskusję Przewodniczący prof. Niżański zwrócił się o zabranie głosu do prof. Łakomego, który dziękując za poświęcony czas zaproponował aby stosowną prezentację przedstawił dr hab. Michał Załęcki prof. UWM w Olsztynie, który jest jednocześnie zastępcą redaktora naczelnego PJVS.

Pan dr hab. Michał Załęcki prof. UWM w Olsztynie przedstawił w postaci prezentacji multimedialnej uaktualnione do roku 2022 nowe wskaźniki dotyczące danych statystycznych oraz bibliograficznych dla czasopisma PJVS, w tym punktację MEiN, statystykę liczby artykułów przysłanych, odrzuconych oraz opublikowanych w latach 2020-22. Podkreślił możliwość dostępu do artykułów on line, wskaźniki JCR za rok 2020 IF- 0,89 oraz pięcioletni IF = 1,008, liczbę cytowań-1332 za rok 2021, Q3- 2021 oraz H-index-30. Wskazał na istotny wzrost wskaźników SJR publikacji artykułów oraz dodał, że autorzy którzy publikują prace w czasopiśmie reprezentują ośrodki naukowe zlokalizowane na całym świecie w tym: USA, Europę, Japonię, Tajwan, Tajlandię, Afrykę i Australię. Podkreślił również, że od 1 grudnia 2021r czasopismo uzyskało 100pkt przyznawanych przez Ministerstwo Edukacji i Nauki. Następnie przedstawił statystykę w zakresie liczby przysłanych i opublikowanych artykułów w latach 2019-2022 (przysłano 620 artkułów, 50,5% odrzuconych, 34,7% opublikowanych, 14,7% są nadal w systemie). Dodał, że średnia liczba publikowanych artykułów w kolejnych latach jest na zbliżonym poziomie i wynosi w 2020r- 81, 2021r-74, 2022r-60 artykułów. Podkreślił także stałą liczbę publikacji, zaznaczając że większość stanowią prace oryginalne. W dalszej części prezentacji poinformował zebranych, że dostęp do artykułów on line jest bezpłatny zarówno w bazie PubMed jak na stronie czasopisma PJVS, oraz stronie PAN. Następnie omówił historię powstawania oraz funkcjonowanie systemu on line i przesyłania publikacji do czasopisma. Dodał, że system on line do przesyłania artykułów do publikacji funkcjonujący na stronie PJVS stanowi ułatwienie nie tylko do aplikowania o publikacje ale także jest adresowany do potencjalnych recenzentów przesyłanych do czasopisma artykułów. Przedstawił również sugerowane obszary możliwych ulepszeń- zwiększenie bazy recenzentów, skrócenie czasu procesu publikacyjnego, zwiększenie pozycji i dostępności czasopism, aktywizacja recenzentów, skrócenie czasu oczekiwania na publikację artykułów, ułatwienie przygotowanie artykułu przez autora, mobilizację pracy recenzentów, zwiększenie pozycji i dostępności czasopisma w internecie, a także możliwości zwiększenia liczby artykułów przeglądowych,

Dr hab. M. Załęcki przedstawił także swoje własne opinie na temat możliwości przekazania czasopisma na platformę wydawniczą np. Elseviera czy Springer na przykładzie Reproductive Biology które zostało oddane do Ekseviera i wg Pana dr hab. straciło na widoczności i niezależności z racji braku przedstawiciela krajowego w zespole edytorskim.

Podał również przykład czasopisma Journal of Veterinary Research (Puławy), które bardzo zyskało w rankingu.

Komentując ostatnią wypowiedź dr hab. M. Zełęckiego dotyczącą czasopisma Reproductive Biology, Przewodniczący komitetu prof. W. Niżański sprostował, że czasopismo Reproductive Biology jest czasopismem Towarzystwa Biologii Rozrodu i była to decyzja Towarzystwa, a redaktorem naczelnym jest przedstawiciel naszej społeczności i jednocześnie członek TBR a miejsce czasopisma w rankingu wynika z celowego przypisania go do obszaru nauki medyczne a nie nauki weterynaryjne. Prof. A. Chełmońska-Soyta podała również przykład innego polskiego czasopisma Arch Immunol Experim Therapy, które po przekazaniu na platformę wydawniczą zyskało m.in. na IF= 4, 291 i jest to obecnie najwyżej pozycjonowane czasopismo w kraju. Zwróciła również uwagę, że każdy kolejny główny edytor czasopisma był bardzo dobrze rozpoznawanym immunologiem na świecie, a więc miał sieć kontaktów z potencjalnymi autorami do publikowania bardzo dobrych artykułów.

Następnie Pani prof. Chełmońska-Soyta zwróciła się z zapytaniem do Panów redaktorów PJVS, jakie czasopismo zagraniczne jest wzorem w zakresie IF dla PJVS oraz jaki „scope” powinien prezentować PJVS. Dodała również, że zaprezentowane przez dr hab. Załęckiego rozwiązania i modyfikacje dotyczą już etapu, w którym potencjalny autor zdecydował się opublikować pracę w PJVS, natomiast w jej opinii brakuje rozwiązań dotyczących pozyskiwania potencjalnych autorów, np. do kogo kierowane ma być czasopismo; zakres i obszar naukowy. Warto również zwrócić uwagę sposobna sposoby zachęcania do publikowania dobrych prac i wszelkie zmiany powinny być kierowane do grupy docelowej.

W odpowiedzi na postawione przez Panią Pytania dr hab. M. Załęcki zasugerował aby te działania opracował zaproponowany przez Przewodniczącego komitetu zespół roboczy.

Także prof. M. Ugorski dodał swoje spostrzeżenia, w zakresie znalezienia sposobów do zachęcenia środowiska weterynaryjnego do publikowania, tym bardziej, że obecnie są dostępne tylko 3 krajowe czasopisma weterynaryjnej Vet Res., Medycyna Weter. i PJVS. Dodał aby zwrócić uwagę na rozwiązania proponowane przez znaczące wydawnictwa jak MDPI, Elsevier czy Springer. Kontynuując swoją wypowiedź Profesor dodał, że w przypadku zamieszczenia czasopisma na platformie wydawniczej istnieje możliwość wyboru redaktora naczelnego przy udziale naszego gremium. Co więcej, to może być także ktoś z zagranicy, najlepiej aby to był jakiś lider, który posiada wszechstronne kontakty na świecie, co zapewni możliwość pozyskiwania potencjalnych autorów i dobrych prac.

Następnie głos zabrał prof. Zygmunt Pejsak, który odnosząc się do ogromnej pracy wykonanej przez zespół redaktorów PJVS, stwierdził, że jednym z najważniejszych wyznaczników jakości czasopisma jest współczynnik IF, dlatego niezbędne jest zwiększenie wartości tego współczynnika, co jest możliwe poprzez połączenie z potężnym wpływowym wydawnictwem.

Także Prof. R. Zabielski poparł sugestię zaprezentowaną przez prof. Z. Pejsaka, dodając, że wiele towarzystw naukowych oddało swoje czasopisma na platformy wydawnicze, co istotnie wpłynęło na wzrost rozpoznawalności oraz poprawę marketingu czasopisma. Wszystkie czasopisma przejęte przez wydawnictwa dzięki rozpoznawalności i modernizacji systemów on line, które są niezwykle pomocne i usprawniają wydawanie artykułów bardzo dobrej jakości. Profesor zastrzegł jednak, że takie działanie w jakimś stopniu wpływa na utratę tożsamości, jednak uzyskiwane korzyści są zdecydowanie wyższe. Dodał również, że należy koniecznie zastanowić się czy zostać przy tej formie PJVS, zastrzegając, że PAN bardzo krytycznie patrzy na czasopisma słabej jakości. Zasugerował aby rozważyć możliwość rezygnacji z wersji papierowej i przejść wyłącznie na open access. Prof. Zabielski pozytywnie również odniósł się do propozycji publikowania on-line w formie „ahead off print”, co uznał za bardzo dobry pomysł. Zwrócił się również z zapytaniem do prof. Łakomego dotyczącym kosztów publikacji jednego artykułu jaki ponosi wydawnictwo.

W odpowiedzi na zadane pytanie prof. M. Łakomy wskazał, że nie można jednoznacznie określić uniwersalnych kosztów publikacji artykułów, ponieważ wszystko zależy np. od ilości kolorowych fotografii, których publikacja jest najdroższa. Z kolei koszt druku jednej strony bez fotografii i rycin został ustalony na ok. 20 zł.

Prof. R. Zabielski zasugerował, że jest to cena zbyt niska i może należałoby zweryfikować koszty publikacji.

Następnie głos w dyskusji zabrała Pani prof. dr hab. Alina Wieliczko, która dodała, że w związku z faktem, iż PJVS jest kwartalnikiem, to wydłuża to niestety czas oczekiwania na publikację, co jest niekorzystne i zniechęcające szczególnie dla osób młodych przed doktoratem oraz osób realizujących granty, w których bardzo często liczy się czas publikacji.

W tym miejscu głos w dyskusji zabrała również Pani prof. Magdalena Larska, która dodała, że jako członek zarządu PTNW wielokrotnie próbowała wpływać na czasopismo Medycyna Weterynaryjna w zakresie zmian rozwojowych, co niestety nie jest tak proste i wymaga wielu wyrzeczeń i inwestycji. Dodała również, że w przypadku PJVS należy zastanowić się nad wymaganiami redakcyjnymi oraz kryteriami w zakresie odrzucania artykułów, co może przyczynić się do podniesienia jakości czasopisma.

Pani prof. Larska złożyła również wniosek **o podjęcie działań na poziomie ministerstwa w zakresie wpisania do naszych krajowych czasopism weterynaryjnych dodatkowych dyscyplin szczególnie nauk leśnych, które z pewnością poszerzyłyby scope czasopisma zwiększając zainteresowanie publikowaniem w czasopiśmie prac zespołów interdyscyplinarnych.** Propozycja wpisania wniosku o dopisanie dziedzin stosowanych do „One health” wydaje się słuszna i nie stanowi konkurencji ale jest elementem współpracy. Pani profesor dodała, że sama koncepcja „One health” wpisana w profil czasopisma również pozwoli na zwiększenie jego atrakcyjności wśród potencjalnych autorów. Propozycja Pani prof. Larskiej spotkała się z ogólną akceptacją i aprobatą wszystkich członków komitetu obecnych na posiedzeniu.

Następnie głos w dyskusji zabrał ponownie prof. R. Zabielski, który zasugerował aby rekomendować do publikacji również prace zawierające wyniki negatywne lub neutralne, co ograniczy konieczność

wykonywania tych samych doświadczeń przez innych autorów. Zwrócił uwagę na konieczność tworzenia bazy danych, co wpłynie na oszczędność środków finansowych oraz zwierząt wykorzystywanych do eksperymentów.

Kontynuując dyskusję prof. Maciej Murawski zasugerował, że czasopismo PJVS powinno zostać przekazane platformie wydawniczej np. typu Elsevier, dodał jednak, że wskazany jest tzw. etap pośredni, który poprawiłby wskaźniki czasopisma, tak aby było bardziej atrakcyjne dla potencjalnych wydawnictw. Zwrócił się do zebranych z zapytaniem czy mają jakieś propozycje, które zwiększyłyby cytowalność i IF. W głosach z Sali obrad padły propozycje dotyczące ograniczenia liczny publikowanych artykułów w numerze oraz podjęcia działań na poziomie ministerstwa celem pozyskania większej liczby pkt np. 140, jak w przypadku Annals Anim Sci, które po zwiększeniu punktacji MEiN zwiększyło również swój IF >2.

Następnie Przewodniczący komitetu zaproponował uformowanie zespołu roboczego, który zajmie się opracowaniem wytycznych w zakresie rozwoju PJVS. W pierwszej kolejności zaproponował aby w skład zespołu weszli członkowie prezydium KNWiBR PAN na czele z przewodniczącym oraz członkowie kolegium redakcyjnego PJVS. Prof. Niżański zasugerował aby do zespołu dołączyli również prof. Jan Kotwica, prof. M. Ugorski, prof. R. Zabielski i prof. M. Laska

W tym miejscu prof. M. Laska zaproponowała aby zwrócić się również z zapytaniem do prof. M. Łakomego aby przedstawił propozycje potencjalnych członków zespołu, Prof. Łakomy w odpowiedzi zasugerował, że po spotkaniu członków rady redakcyjnej PJVS stosowne propozycje zostaną przesłane do Przewodniczącego KNWiBR PAN prof. W. Niżańskiego.

W dalszej części dyskusji prof. Janowski zaproponował, aby taki zespół nie był zbyt liczny, co może utrudnić jego prace, i należałoby poczekać na propozycje przesłane przez prof. Łakomego. Propozycja prof. Janowskiego spotkała się z ogólną aprobatą wszystkich zebranych, i w związku z powyższym Przewodniczący prof. Niżański zaproponował, że po uzyskaniu propozycji od prof. Łakomego zostanie opracowana i podjęta stosowna uchwała, a także propozycja modyfikacji umowy, która już jest nieaktualna, a następnie przygotowane dokumenty zostaną poddane pod głosowanie przez wszystkich członków komitetu.

Następnie Przewodniczący prof. Niżański zaproponował krótką przerwę przed dalszymi obradami. Kolejnym pkt obrad po zakończeniu przerwy było przedstawienie przez Przewodniczącego komitetu prof. W. Niżańskiego informacji na temat zrealizowanych aktywności komitetu m.in. w ramach prowadzonego dialogu z NCN. Profesor poinformował zebranych, że przeprowadził już kolejne rozmowy z przedstawicielami Rady NCN, w tym przewodniczącym prof. Jackiem Kuźnickim oraz Panią Anną Fiust, które wskazują na pewien progres i empatię w odniesieniu do projektów stricte weterynaryjnych, co jest prezentowane podczas paneli. Przewodniczący komitetu dodał również, że ze strony NCN w terminie ok. 3 tyg. planowane jest również kolejne szkolenie, które będzie kierowane szczególnie do osób składających projekt po raz pierwszy. Prof. Niżański dodał również, że ustalane ono dane statystyczne dotyczące sukcesów grantów weterynaryjnych. Wyniki analizy świadczą jednoznacznie, że deskryptorami 'weterynaria' opisanych jest wiele finansowanych wniosków projektowych składanych przez osoby prowadzących badania na zwierzętach, ale nie będących przedstawicielami środowiska weterynaryjnego. Ponadto komitet prowadzi dalej rozmowy mające na celu, aby przewodniczącym jednego z paneli NCN został badacz z wykształceniem w obszarze weterynarii (lek wet).

Następnie Przewodniczący komitetu prof. W. Niżański przedstawił informacje na temat kontynuacji działań komitetu dotyczących wpisania obszaru weterynarii w Krajowe Inteligentne Specjalizacji (KIS), informując, że brak takiego obszaru uniemożliwia możliwość składania wniosków i uzyskanie finansowania w NCBR czy POIR.

W kolejnym pkt Prof. Niżański przedstawił skrótowe dane na temat realizacji kongresów, dodając, że na czas pandemii spotkania zostały przeniesione do internetu, jakkolwiek obecnie wiele konferencji jest już realizowanych w formie stacjonarnej. Dodał, że szczególnie dobrym rozwiązaniem były organizowane w 2021 i 2022r webinaria (dostępne na stronie komitetu) np. koordynacja webinarium przez Komitet Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu PAN, Komitet

Nauk Agronomicznych PAN oraz Komitet Zootechnicznych i Akwakultury PAN pt. „Rolnictwo Regeneracyjne”.

Przewodniczący KNWiBR PAN zwrócił się do zebranych z prośbą o przesłanie sprawozdań z organizowanych przez członków komitetu konferencji i kongresów. Przesłanie sprawozdań umożliwi ich zamieszczenie na stronie komitetu. Prof. Niżański w pierwszej kolejności przedstawił informacje na temat XVI Kongresu pt.: "Problemy w rozrodzie małych zwierząt", który odbył się we Wrocławiu 24-25.09.2022, dodając że wszystkie informacje szczegółowe wraz ze zdjęciami są dostępne na stronie naszego komitetu.

Następnie głos zabrała Pani Prof. Alina Wieliczko, która przedstawiła sprawozdanie z Konferencji Naukowej pt.: "Aktualne problemy w patologii drobiu ze szczególnym uwzględnieniem możliwości zapobiegania szerzeniu się chorób zakaźnych", a która miała miejsce we Wrocławiu, 30 czerwca - 1 lipca 2022 r. i była kierowana do szerokiego środowiska lekarzy weterynarii czy hodowców drobiu. (Szczegółowe informacje na temat konferencji dostępne są na stronie komitetu)

W dalszej kolejności głos zabrał prof. dr hab. Zygmunt Pejsak, który przedstawił informacje na temat dwóch kongresów dotyczących chorób świń, które zraszają lekarzy weterynarii i praktyków, a także hodowców i firmy farmaceutyczne. Profesor dodał, że na organizowane kongresy zapraszani są najlepsi naukowcy i praktycy weterynaryjni, którzy prowadzą wykłady. Pierwszy kongres organizowany już od 29 lat dotyczy problemów aktualnych chorób świń i zwykle zrzesza ok. 600-700 osób. Z kolei drugi kongres, a raczej konferencja naukowa to echa kongresów światowych, na których ogromną część słuchaczy stanowią lekarze weterynarii, co wynika z faktu że krajowa weterynaria zużywa bardzo dużo antybiotyków i jesteśmy bardzo atrakcyjnym rynkiem.

Konferencja pt.: "Echa Kongresu ESPHM 2022", która odbyła się 7 października 2022r w Pawłowicach k/ Leszna dotyczyła m.in. zagadnień poruszanych na tegorocznym ESPHM.

Prof. Pejsak dodał, że obie konferencje zostały zorganizowane pod auspicjami PTNW i KNWiBR PAN, a dzięki takim kongresom nawiązywane są kontakty międzynarodowe na całym świecie.

Następnie przeprowadzono krótką dyskusję, podczas której wszyscy członkowie komitetu uznali, że obecnie zmienia się specyfika wykładowcy i jest zapotrzebowanie na bardziej naukowych wykładowców. Profesor Pejsak i Profesor Niżański zgodzili się, że wg obecnej opinii najlepszy model nauczyciela i wykładowcy to dobry praktyk i naukowiec jednocześnie. Przewodniczący komitetu dzieląc się własnymi spostrzeżeniami z realizacji kongresów dodał, że warto też organizować podczas konferencji dla praktyków sesje plakatowe, sesje doktorantów i rezydentów specjalizacji europejskich, aby inspirować wzajemnie świat praktyki i nauki.

Następnie prof. T. Janowski w kwestii uzupełnienia dodał, że kongres "Problemy w rozrodzie małych zwierząt" organizowany prof. Niżańskiego był również pod patronatem finansowym NAWA, co umożliwiło zaproszenie wielu wykładowców z zagranicy, zwiększając umiędzynarodowienie konferencji. Profesor Janowski podkreślił, że w ramach kongresu była zorganizowana również sesja plakatowa, najczęściej były to opisy przypadków, ale zgłaszającymi byli w wielu przypadkach lekarze praktycy, co bardzo dobrze rokuje na przyszłość.

Ponieważ prof. Jan Twardoń był nieobecny, dlatego Przewodniczący komitetu prof. Niżański w imieniu Pana profesora przekazał również informacje o XXIV Międzynarodowej Konferencji Naukowej pt.: "Nowe wyzwania w Weterynarii - jeżeli nie stosować antybiotyków, to co?" organizowanej 23-24 czerwca 2022r. w Polanicy Zdroju przez prof. Twardonia i Katedrę Rozrodu z Kliniką Zwierząt Gospodarskich Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, współorganizowana przez Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych – Sekcja Fizjologii i Patologii Przeżuwaczy oraz pod patronatem Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu Polskiej Akademii Nauk i Teatru Zdrojowego w Polanicy Zdroju.

Następnie głos w dyskusji zabrała Pani prof. M. Larska, która serdecznie zaprosiła wszystkich członków komitetu na konferencję organizowaną w Gdańsku pod patronatem PTNW dotyczącą antybiotykoodporności.

W tym miejscu Przewodniczący komitetu prof. W. Niżański zwrócił się z prośbą o przesłanie informacji na temat planowanych konferencji do sekretarza komitetu Pani prof. dr hab. Renaty Urban-Chmiel, celem zamieszczenia ich w kalendarium na stronie komitetu oraz stronie FB.

Także Pan Dr hab. M. Krzysiak przedstawił zgromadzonym informacje o planie przygotowania konferencji poświęconej zwierzętom nieudomowionym w kontekście gatunków inwazyjnych. Dodał, że zobowiązuje się przygotować stosowne informacje na temat konferencji, która planowana jest na kwiecień 2023r. A następnie, zwrócił się z prośbą do Przewodniczącego KNWiBR PAN prof. W. Nizańskiego o objęcie patronatem konferencji.

Następnie głos w dyskusji zabrał prof. dr hab. Krzysztof Tomczuk, który również zwrócił się z prośbą do Przewodniczącego komitetu prof. W. Nizańskiego o objęcie patronatem KNWiBR PAN konferencji parazytologicznej organizowanej w Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu, która planowana jest na II tydzień września. Jednocześnie zwrócił się z zaproszeniem do udziału wszystkich zebranych podczas posiedzenia członków komitetu.

Przewodniczący KNWiBR PAN prof. Nizański po uzyskaniu akceptacji zgromadzonych poprzez aklamację przyjął zaproszenie do objęcia patronatem obu konferencji zwracając się do organizatorów przesłanie stosownych informacji na ich temat.

W dalszej części dyskusji głos zabrała Pani Prelegent dr hab. Marta Wójcik prof. UP w Lublinie, która zaprosiła wszystkich zebranych do udziału w kongresie organizowanych przez Polskie Towarzystwo Fizjologiczne 21-23 września 2023r. Pani dr hab. M. Wójcik dodała, że planowana jest nowa sekcja weterynaryjna poświęcona fizjologii i patofizjologii.

Wobec braku dalszych głosów w dyskusji Przewodniczący komitetu prof. Nizański zainicjował kolejny pkt obrad dotyczący wyników ewaluacji dyscypliny weterynaria.

W pierwszej kolejności przedstawił konkluzje wstępne wynikające z oceny stanu dyscypliny opracowanej przez prof. M. Ugorskiego oraz prof. J. Kotwicę.

Konkluzje wstępne-początek diagnozy prof. Kotwica, prof. Ugorski

- W zakresie liczby publikacji, prezentujemy poziom porównywalny do innych krajów europejskich. Jednakże jakość prac i czasopism, w których publikujemy, jest gorsza w porównaniu do renomowanych ośrodków zagranicznych.
- Problemem jest także niski sukces w pozyskiwaniu grantów finansowanych ze źródeł zewnętrznych, szczególnie europejskich. Brak jest przełożenia publikacji na projekty pozyskiwane przez dyscyplinę weterynaria.
- Trzecim elementem oceny stanu dyscypliny są największe osiągnięcia poszczególnych jednostek. W tym zakresie nie uzyskano jeszcze wyczerpujących danych z ośrodków.
- Reasumując jako środowisko publikujemy dość dużo, co nie znaczy że dobrze, ponieważ liczba publikacji w czasopismach z Q1 jest dość niska, poza tym prace są rzadko cytowane, co generuje relatywnie niski indeks Hirsha. Wysoki wskaźnik autocytowań. W poprzedniej kadencji komitet opracowywał już minimalne wymagania dla osób występujących o stopnie naukowe, co podniosło jakość publikowanych prac.
- Ze względu na zmiany w prawie Ustawa 2.0 wszystko zostało zmienione i Komitet stracił obecnie wpływ na wymogi awansowania na stopnie i tytuły naukowe.
- **Dyscyplina weterynaria poczyniła znaczny postęp w publikowaniu, jednak inne dyscypliny, w wielu przypadkach, uzyskały ten postęp szybciej.**
 - Tego rodzaju dyskusje powinny być prowadzone we własnych gremiach w jednostkach, które reprezentujemy. Powinny one dotyczyć elementów, które mają wpływ na rozwój naukowy w zakresie pozyskiwania stopni naukowych. Szczególnie młode osoby mogą dużo wnieść w rozwój dyscypliny poprzez aktywny udział w gremiach czasopism, jako edytorzy czy recenzenci. Istotnie ważna jest również współpraca naukowa, szczególnie w zakresie międzynarodowej wymiany myśli i doświadczeń naukowych.
 - Należy zwrócić uwagę na listę szanghajska - tu najistotniejsze znaczenie ma liczba publikacji w kwartylu Q1, liczba publikacji międzynarodowych oraz liczba cytowań.

Komentarz prof. M. Ugorskiego dotyczył informacji, że najważniejsze osiągnięcia jednostek miały być to poparte konkretami w postaci publikacji w określonych czasopismach, grantami i wdrożeniami i to jest osiągnięcie. Zwrócił się do zebranych, że uzyskał informacje z jednostek na temat tego co

zostało zrobione ale bez konkretnych danych. Poprosił o opis merytoryczny osiągnięcia wraz z konkretnymi elementami, co będzie bardziej obiektywne.

Prof. W. Nizański zgadzając się z Panem prof. M. Ugorskim dodał, że stosowna informacja zostanie przesłana drogą ponownie drogą mailową do Przewodniczących Rad Dyscyplin z prośbą o przesłanie danych. Przewodniczący komitetu dodał również, że należy wspomóc Panów Profesorów przy budowaniu kompleksowej oceny stanu dyscypliny. Zwrócił uwagę, że bodaj najniższym punktem jest niski sukces w uzyskiwaniu projektów. Należy zatem wnikliwie określić przyczynę tego stanu rzeczy i podjąć działania mające na celu naprawę tego stanu

Prof. M. Ugorski dodał, że w pierwszej kolejności należałoby ocenić ile projektów NCN odpadło w I-szym a ile w II etapie. Wg doświadczenie Pana Profesora, który przez kilka kadencji był członkiem panelów w NCN, na 180 projektów tylko 30% to były granty weterynaryjne z czego 70% było odrzucanych już na I etapie.

W tym miejscu prof. W. Nizański podkreślił, że pomimo prowadzenia dialogu z NCN najbardziej istotna jest umiejętność przygotowania ponadprzeciętnych wniosków projektowych.

Następnie została zainicjowana dyskusja na temat usytuowaniu dyscypliny weterynarii czy powinna być wyodrębniona czy pozostać w dziedzinie nauk rolniczych. Przewodniczący komitetu prof. Nizański przedstawił propozycje zróżnicowane jeśli chodzi o umiejscowienie weterynarii, dodając, że podjęto już stosowne działania w ministerstwie o wyodrębnieniu weterynarii jako odrębnej dziedziny oraz samodzielnej dyscypliny. Efektem tych zaproponowanych i zatwierdzonych przez Pana Ministra Przemysława Czarnka zmian jest powołanie 5 przedstawicieli do rady Doskonałości Naukowej.

Dyskusję zainicjował prof. T. Janowski podkreślił celowość takich działań, wskazując jednocześnie na ogromną pracę KNWiBR PAN. Dodał, że podjęte przez komitet próby zdefiniowania nauk weterynaryjnych w oparciu o deskrytory w NCN pokazały zupełnie odrębną rzeczywistość, która nie miała nic wspólnego ze weterynarią sensu stricto.

Następnie głos kolejno zabierali prof. Nizański, prof. Larska oraz dr hab. Krzysiak, którzy zgodnie potwierdzili, że weterynaria nie może pozostawać nauką hermetycznie zamkniętą i jak najbardziej powinna się integrować i współpracować z innymi dyscyplinami. Tym bardziej, że bardzo często osoby reprezentujące inne dziedziny wykorzystują weterynaryjne obszary do swoich badań bez odpowiedniego nadzoru sprawowanego przez lekarza weterynarii.

Wobec braku dalszych głosów w dyskusji Przewodniczący komitetu prof. W. Nizański przedstawił zebrany wyniki ewaluacji dyscypliny weterynarii w postaci rankingu:

Profesor Nizański podkreślił, że najlepiej jednostki wypadły w kryterium 1 natomiast zdecydowanie najgłębiej w kryterium 2 (K2)-projektowym.

W tym miejscu głos w dyskusji zabrała Pani prof. Marta Kankofer, która jest jednocześnie Przewodniczącą Rady Dyscypliny Weterynarii UP w Lublinie, potwierdzając słowa prof. Nizańskiego, że w przypadku Lublina kryteria K1 i K3 przekroczyły poziom dla kategorii A, natomiast kryterium K2 wypadło bardzo słabo, poniżej poziomu B+. Pani Profesor wyraziła swoją opinię na temat samej procedury ewaluacji, wskazując jak trudno jest wybrać najbardziej obiektywne w ocenie elementy. Obecnie brak jest oceny merytorycznej, gdyż większą uwagę zwraca się na algorytmy, co jest krzywdzące dla oceny naukowości. Zwróciła się również z zapytaniem czy dysponujemy jakimiś narzędziami, które pozwolą na ewentualne wprowadzanie zmian korzystnych dla jednostek naukowych.

Następnie Pani prof. Kankofer podzieliła się doświadczeniami ze szkolenia organizowanego przez Ministerstwo dla kadry kierowniczej na uniwersytecie w Rotterdamie z zakresie pomocy pracownikom nauki niesionej przez administrację tamtejszego uniwersytetu. Dodała, że takie działania zwiększyły efektywność działania dla nauki, m.in. także poprzez wprowadzenie indywidualnej ścieżki kariery naukowej i możliwości wyboru takiej ścieżki przez pracownika (naukowa, dydaktyczna, administracyjna).

Zabierając głos w dyskusji Prof. Stanisław Winiarczyk dodał, że istotną rolę odgrywa tutaj kwestia budżetu uniwersytetów Rotterdamie i np. naszego Lubelskiego, która niestety ze względu na bardzo

istotne różnice w wysokości finansowania stanowi nieprzekraczalną granicę do wprowadzania tego typu rozwiązań.

Następnie prof. T. Janowski wyraził swoje poparcie dla apelu prof. M. Kankofer o zmianę sytuacji w zakresie pracy dla nauki na uczelniach polskich.

Także prof. A. Chełmońska-Soyta podkreśliła istotność wypowiedzi przedmówców, szczególnie Pani prof. M. Kankofer. Uznała za konieczność wyszukiwania i inwestowania w talenty, co niewątpliwie przyczyni się do rozwoju nauki i może odwrócić tendencję spadkową.

Prof. Winiarczyk dodał, że trudno jest dzisiaj znaleźć takiego człowieka, który w pierwszej kolejności nie będzie brał pod uwagę wynagrodzenia, które pozwoli mu na utrzymanie siebie i często rodziny.

Prof. M. Murawski dodał, że są osoby, tacy pasjonaci, którzy chcą pracować na uczelni, zgadzając się jednocześnie z brakiem bądź niewielkim wsparciem finansowym, szczególnie dla młodych naukowców.

Konkludując dyskusję Przewodniczący komitetu prof. W. Niżański zwrócił się z pytaniem do zebranych, czy wyniki przeprowadzonej ewaluacji w pełni oddają potencjał naukowy poszczególnych jednostek weterynaryjnych? Dodał że obecna ewaluacja promowała raczej ośrodki o mniejszej liczbie n. Czy ocena była zatem obiektywna i trafna? Czy należy podjąć działania, aby w przyszłości zmodyfikowana została metoda oceny?

Prof. A. Chełmońska –Soyta stwierdziła, że należy skupiać się na dalszej działalności naukowo-badawczej, tym bardziej, że obecnie prowadzone są prace nad zmianami sposobu ewaluacji i tak naprawdę nie będziemy wiedzieli jak będzie wyglądała następna ewaluacja, do momentu ukazania się odpowiednich regulacji prawnych, co może nastąpić za 3 lata.

Wobec braku dalszych głosów w dyskusji Przewodniczący komitetu prof. W. Niżański zakończył posiedzenie plenarne..

Prof. dr hab. Wojciech Niżański

Przewodniczący KNWiBR PAN

Osoba sporządzająca protokół

Prof. dr hab. Renata Urban-Chmiel- sekretarz prezydium KNWiBR PAN